

מסורת הש"ס

(א) לחצו זיקה ג' צ"ב א'
(ב) ממלח שיש שני נדק מה
(ג) (מחלל דרשין) א' ע"ב
שיר נלמד (קדשם) א' ע"ב
(ד) נעלם לנ"י (קד) א'
(ה) זיק"מ א' ג' נעלם לחד
מחשבה א' מחשבה שני
זרם מן מחשבה א'
(ו) זיק"מ שני נלמד א'
ועל חצו לנלמד לחד א'
(ז) מחשבה אחרת מחשבה
א' זיק"מ א' מה מחשבה א'
המורה כח לנלמד ומחשבה
חזן א' זיק"מ א' וז' דלשלי
(ח) לנלמד מחשבה א'
זיק"מ א' קחומות דרשין
כחומות מחשבה א' נלמד א'
(ט) מחשבה א' זיק"מ א'
זיק"מ מחשבה א' א' וז' א'
חזן חזון א' דרשין ונלמד א'

תורה אור השלם

1. בִּי אֶת מַעֲשֵׂר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵרִימוּ לִי
תְרוּמָה נִתְּנִי לְלוֹיִם לְנִחְלָה
עַל כֵּן אִמַּרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֻלוּ
נִחְלָה:
בַּמּדְבָּר יִחַ כִּד
2. וְכָל מַעֲשֵׂר בְּקֶרֶךְ חֶצֶן
כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט
הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לִי:
וּקְרָא כֹּה לֵב

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה ודילמא וכו'
אלא במומו (ענין) תז"מ ונ"ב
ס"א לשון: (ג) ד"ה דאיברר
וכו' עליו שם הס"ד:

מוסף רש"י

אף תרומת מעשר. אע"פ
שעושה קצוב מן הטהרה
מעשר מן המעשר, ויטעל
באומדן (י"ט"ו א'). מבין
הרה"י פוסק. וזה לא א"ז
עלמא ומונה חשב ומת אחד
מן חשיוני, חשב ומת פטורין
ואשין מעין מטעין גבון
אחר, שיהיו לו עולמא דעם
שיעור זמן הבורן ויחסם עם
האיל, אבל המעין פטורין במעין
האיל, ויחיל על חשב מעשר עשר
וזה שכתב ע"ה, דמעשרת חשב
השטן על עולה בידו לעשר
שם אינו מעשריו פשט אחת
כשיוולו מן מעלמא לגרף עמהם
(י"ט"ו א').

[illegible]

אף תרומת מעשר * נטלת באומו ובמחשבה
ומעשר קרייה רחמנא תרומה דכתיב 'כי את
מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה
נתתי ללויים לנחלה ואיתקש מעשר בהמה
למעשר דגן מה מעשר דגן ניטל באומד
ובמחשבה אף מעשר בהמה ניטל באומד
ובמחשבה אמר רבא ^א עשירי ^ב מאליו הוא
קדוש מנא ליה לרבא הא אילימא מהא דתניא
אין לי אלא שקרא שמו עשירי לא קרא שמו
עשירי מנין ת"ל ^א ^ב עשירי יהיה קדש מ"מ
ודלמא עשירי הוא דלא קרייה קדש קרייה
אלא מהא דתניא יקרא לתשיעי עשירי ויצא
העשירי ולא דבר התשיעי נאכל במומו
והעשירי מעשר ודלמא שאני התם דאיבר
ליה עשירי אי נמי ^א דאחוי עילויא אלא מהא
דתניא יקרא לתשיעי עשירי ומת עשירי בדיר
תשיעי נאכל במומו וכולם פטורין מ"ט כולם
פטורין לאו משום דקדש ליה עשירי ודלמא
דאיפטרו במנין הראוי ^א דהאמר רבא ^ב מנין
הראוי פוטר אלא מהא דתניא קרא לתשיעי
עשירי וינשתייר עשירי בדיר התשיעי נאכל
במומו והעשירי מעשר והתניא תשיעי חולין
תני תנא קמיה דרב ששת הא מני ר"ש בן יהודה
היא דתניא ר"ש בן יהודה אומר ר"ש

ישי"י בת"י

[illegible]

מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות נט.

נח.

בג א מיי פ"א מהל' מעשר
הל' יד ופ"ג מהל'
תרומות הלכה י טוש"ע י"ד
סי' שלא סעיף כד וכאידך
מ"ד:
בד ב ג מיי פ"ח מהל'
זכורות הלכה ג:
בה ד ה מיי שם הל' י
סמג עשין ריב:
בז ו מיי שם הל' ח:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

רבינו גרשום

ואקושה מעשר בהמה
למסע דגן, ודמית ער
תעשר בשתי מעשרות
הקטוב מדבר, כי וכספיו
ולות תחשב כל חרומתם
ואת כתיב (ב) חרומות
הקטוב מדבר אל נטל
שחרומה גדולה כשת
מבדו ובמחשבה קד חרומת
משה: אמילוי אר קדושה
אפילו לא קראו עשירי ולא
קדש: ידברתי על עשירי.
שאל חזן ולא קראו אלא
אלא שוק: א' אני דאחור
עילוי. עילוי בדור (עלון)
שהוא עשירי: ודמית
אדפסחון מבין קדוהא.
אכשכצאו אלא עדין קדוהא
תעשירי שבריו חי והיה
ראו תשליתם מלכות ומשום
הא כטירי ולא משום שני
מעושרין דרא: הא מני.
תחיתני נאקלס במומו' ר'
שמעון ולא נאקלס מע ששירי

(א) אולי י"ל ולא כתיב התרומה בשמי תרומות הכתוב מדבר וכו' וכוונתו מלשון תרומתכם מפיקין דמיייר בשמי תרומות דקרי ציה תרומותיכם ועי' רש"י ומוס' צביה (דף יד ובמנחות דף נד) דפי' בדרך אחר ע"ש

לְהוֹדִידוֹ לִימָא דְלִיתִּיקָא מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה לַמַּעֲשֵׂר דְּגֵן מִהּ מַעֲשֵׂר דְּגֵן אֶחָד
מִעֲשֵׂרֵהּ אֶף מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה אֶחָד מִעֲשֵׂרֵהּ בְּלֹא הַעֲבָרָה תַּחַת הַשֹּׁטָן אֶלָּא
שֵׁשׁ עֶשֶׂר לַפְּנִי וְנוֹטָל אֶחָד מֵהֶם י"ז חֲמִישִׁית לְדַלָּא אֶלְעֻזֵּר וְיוֹמֵר
דְּלִפְתִּין תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר מִתְּרוּמָה גְּדוּלָּה לְעַמִּין אוֹמֵד אֶע"פ שֶׁבֶר אֶחָד
לְלֵמֵד¹¹ (לְגַבִּי) הֵי דְתֵרוּמָה גְּדוּלָּה

לַת בָּאוּמָה וּבמַחֲשֶׁבֶת
תְּרוּמָה דְּכֹתִיב יְכִי אֶת
דִּרְיָמוֹ לַה' תְּרוּמָה
וְיִתְקַשׁ מַעֲשֵׂר בַּהֶמָּה
זֶרֶק דָּגָן נִטְלָל בָּאוּמָד
בַּהֶמָּה נִטְלָל בָּאוּמָד
עֲשִׂירֵי מֵאֲלִיו הוּא
אֵלֵימָא מַהֵא דְתִנְיָא
עֲשִׂירֵי לֹא קִרָא שְׁמוֹ
שִׁירֵי יִהְיֶה קִדֵּשׁ מִ"מ
אֵל קִרְיָה קִדֵּשׁ קִרְיָה
לְתַשְׁעֵי עֲשִׂירֵי וַיֵּצֵא
תַשְׁעֵי נֹאכַל בְּמוֹמוֹ
שְׁאֵנִי הֵתָּם דְּאִיבְרַר
חַוִּי עֵלְיָה אֵלָא מַהֵא
שִׁירֵי וּמֹת עֲשִׂירֵי בְּדִיר
לֹא פְטוּרִין מִ"ט כּוֹלָם
שֶׁ לִּיה עֲשִׂירֵי וּדְלִמָּא
דְּהֵאמֹר רַבָּא "מִנִּין
דְּתִנְיָא קִרָא לְתַשְׁעֵי
בְּדִיר תַּשְׁעִינִי נֹאכַל
וְהֵתִנְיָא תַשְׁעִינִי חוֹלִין
מִנִּי ר"ש בִּן יְהוּדָה
דְּהֵאֹמֵר מִשְׁבֹּם ר"ש
אָף

מורמין: **אף** תרומת מעשר נטלת באומד ובמחשבה. וא"ת והא
 יקרא מחשבה תרומת מעשר כתיב דכתיב ונחשב לכם תרומתכם
 והא קרא בלויים כתיב י"ל ^ל דכתיב דגן מה הגורן דליינו תרומה
 גדולה למשמע ^ל דגן שישאל מפרש מגורו משמע שפשוט לו יותר
 בתרומה גדולה ובגטין (דף נ"א) פ"ה ^ל הא דיליף תרומת מעשר
 מתרומה גדולה לענין אומד הוא דיליף אבל מחשבה יליפין בתרומתה
 מונחש ונראה דרבנן לא פליגי אלא אלא לעור לענין מחשבה אלא לענין
 אומד ואח"כ פליגי שמה י"ש בו שום טעם דלא מוקמי ^ל מחשבה
 בתרומת מעשר אע"כ דכתיב בגופיה כדאשכחן לענין מוקף ^ל כדאמר
 גירושלמי ^ל פרק שני (דקראוה כל התרומה כולה מלמדה ולימדה)
 לומר דבעינן מוקף ומוקמין ליה בתרומה גדולה כלה בתרומת מעשר ^ל
 נטלת מה שטור על הטמא ושא"ל מה המוקף בכדורים והא דפריך ב' ^ל
 ההוקף ^ל מעמיד ר"ת מדביחם דמלאוירייתא לא בעי מוקף ומיהו
 גבי הא דיליף שליחות מתרומה מה לתרומה שכן נטלת במחשבה
 ומיהו לפי מה שפ"י ^ל הקונטרס במחשבה פליגי דמשום מחשבה מוקף
^ל משמע ^ל דאפילו בתרומה גדולה לית להו מחשבה דאי אית להו
 נמי מלינו למיילי מחשבה במשער מדקרייה רחמנא תרומה ומיהו מלי
ב"ה פ"ה נותן עיניו בצד זה לשם תרומה ואוכל בצד זה ואע"פ שלא
 ושרינן נמי בשתיקה על ידי ^ל נותן עיניו בצד זה ואוכל בצד זה וכל
 לוגין שאני עמיד הפריש ואע"פ שמה עיניו מפרש כלום וצד זה לומר
 למחשבה לדיבור כמו (י"ב דף דמ) על כל דבר פשע ^ל דלמך לחייב
 רמות (פ"א מ"ו) חמשה לא יתרמו ואם תרמו תרומתם תרומה וחשיב
 משמע בהדיא דשרי כשגמר בלבו אע"כ שלא הויא בשפתיו ^ל דכתיב
 לא יליפין מינייהו שבעה ובמה שאוכל בלא הפרשה אין קפידא לכולי
 אין הכוונה דשרי לביע אי לאו משום ברירה אי משום דחיישין לבקיעת
 על ידי ^ל נותן עיניו בצד זה ואוכל בצד אחר אלא אי אין מגביהין תרומות
 והא ופריך ^ל והא מתקן ושני ר' אלעזר ב"ר ש"י היא דאמר נותן עיניו בצד
 דומע שאני שכבר נתקן אבל תחלת תיקון ^ל לא שרינן מטעם דלפסך
 (נ"ה) ואע"כ דשרי ליה בנותן עיניו בצד זה ואוכל בצד אחר דלמכח דפ"ק
 דרש"י בבה"ב למעשר דגן פ"ה מדכתיב עשר תעשר כדאמרינן בריש
 בריש פירקין דרש"י היקשא אחרת ^ל והבאחם שמה מעשרותיכם לר'
 טעמא דרבי יוסי ב'ר' יהודה וכן בוצחים פרק ב"ש (דף מה) דרש"י
 ומעשר בהמה למעשר דגן ובמעשר דגן כתיב בני ישראל ולא עובדי
 אין חדש על ידן לגבי הכי דוקא אומר לשנה הקשמי ולא לדבר אחר: